

Секція: економіка, організація і управління підприємством

Фещенко О. М.

доцент кафедри економіки підприємств

Котенко В. С.

бакалавр кафедри економіки підприємств

Дніпропетровська державна фінансова академія

м. Дніпропетровськ, Україна

РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ ВИРОБНИЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВ АПК

Сучасні реалії свідчать про важливу проблему, яка виникла на етапі розвитку виробничих сил – створення механізму оцінки діяльності трудових та виробничих колективів. Результативність господарської діяльності залежить від ступеня його вдосконалення. На даний час актуальним є активізація інвестування в реальний сектор економіки та подолання тенденції зростання зносу основних засобів за рахунок використання та впровадження інновацій у виробничий процес, є розвиток економічно ефективних виробництв і підвищення конкурентоспроможності продукції.

Виробничий потенціал являє собою основу виробництва підприємств країни. Стабільність і розвиток національної економіки залежить від того, наскільки якісно та результативно використовуються виробничі ресурси підприємств.

Обґрунтовуючи виробничий потенціал сільськогосподарських підприємств, необхідно, перш за все, визначити кількісні і якісні параметри його складових елементів - часткових потенціалів. Стосовно сільськогосподарських підприємств доцільно, на думку авторів Гудзинського О. Д., та Судомир С. М. визначати такі потенціали як:

природний потенціал земельних ресурсів; технічний; технологічний; біологічний з врахуванням можливого сортообміну і сортооновлення, породного складу; трудовий; потенціал додаткових ресурсів зречовленої праці; організаційний. На думку авторів їх обґрунтованість дозволить оптимізувати кількісні параметри цільової виробничої програми [1, с. 118].

Наступна група авторів, а саме А. М. Оніщенко, В. Я. Дзікович, А. М. Тіпко, вважають за потрібне ресурсний потенціал визначати в грошовій оцінці. На їх погляд це дозволить підкріпити аргументами сукупних ресурсний потенціал.

Остання група авторів у складі: Й. С. Завадський, С. Н. Вінницький, М. П. Ястреб, оперуючи результативними показниками господарської діяльності сільськогосподарських підприємств, вважають за потрібне визначати виробничий потенціал по мірі розораності земель, питомій вазі земель, що удобрюють органічними добривами, питомій вазі зрошуваних земель в загальній площі сільськогосподарських угідь, коефіцієнтом оборотності оборотних коштів, по мірі їх досягнення і визначається кінцева результативність господарської діяльності [1, с.120].

З огляду на вищевикладене та враховуючи, що потенціал підприємства – це складна система характеристик всіх його елементів, яких не можна механічно додавати один до одного, пропонується розглядати виробничий потенціал підприємства АПК як можливість створювати продукцію в певних природно-економічних умовах, що залежить від єдності, збалансованості, взаємозв'язку його матеріально-технічних, трудових і земельних ресурсів, а також від рівня їх віддачі та ефективності використання шляхом залучення інтелектуального капіталу, від наявності та вмілого використання якого залежить ефективне функціонування господарюючого суб'єкта, оскільки він є динамічним утворенням.

У процесі дослідження було визначено, що основними завданнями

використання виробничого потенціалу являється оцінка та визначення основних об'єктів та напрямів.

Оцінку виробничого потенціалу треба проводити за допомогою інтегрального показника [2, с. 13]:

де, ІПВП - інтегрований показник виробничого потенціалу;

Ровс - рівень організаційної виробничої системи;

Рсвс - рівень складності виробничої системи;

Рсвс - рівень стійкості виробничої системи;

Рпп - продуктивність праці.

Інтегральний показник виробничого потенціалу може бути застосований для обґрунтування стратегічних напрямків виробництва.

Для того, щоб підвищити ефективність функціонування та використання виробничого потенціалу підприємств АПК необхідно: розширити асортимент конкурентоспроможної продукції та збільшити її обсяг; посилити роботу із залучення кредитів та інвестицій; за рахунок розширення видів кредитування галузі шляхом здійснення державної підтримки підприємств, забезпечити пріоритетність розвитку.

Отже, оцінку результативності виробничого потенціалу можна здійснювати за допомогою інтегрального показника, для якого існують основні характеристики виробничої системи: продуктивність праці; загальний рівень організації виробничої системи; стійкість виробничої системи; складність виробничої системи. Це дає змогу застосовувати інтегральний показник виробничого потенціалу для обґрунтування стратегічних напрямків розвитку підприємства.

Література

1. Гудзинський О. Д. Управління формуванням конкурентоспроможного потенціалу підприємств (теоретико-методологічний аспект): монографія / О. Д. Гудзинський, С. М. Судомир, Т.О.Гуренко - К.: ІПК ДСЗУ, 2010. - 212 с.

2. Єрмаков О. Ю. Виробничий потенціал сільськогосподарських підприємств та напрями його розвитку / О. Ю. Єрмаков. - Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету (економічні науки) № 4(24), 2013. - С.9 - 13.
3. Судомир С. М. Теоретико-методологічні підходи щодо розкриття сутності поняття «потенціал»/ С. М. Судомир. - Вісник БДАУ, Біла Церква. - 2008. - Вип.53. - С. 41-44.